

זמני שבת

הדלקת נרות 7:30pm

מנחה ליל סבת 7:15pm

פרשת השבוע
נצבים-
וילך

שחרית - 9:00am

מנחה סבת יום 7:15pm

סקיעה 7:47pm

מוצאי סבת 8:31pm

המרכז לישראלים Jewish Outreach center

בראשות הרב משה גרשון שטיינמץ (MG) שליט"א

לא בשמים היא-
הדרך וזרה קרובה
יותר ממה שנדמה לנו
מפי הרב MG שליט"א

פרשת ניצבים וילך נקראת תמיד בימים שבהם השנה מתקרבת לסיומה. חודש אלול כבר מתקדם, ראש השנה נראה באופק, והלב מתחיל לערוך את חשבוננו. יש מי שמרגיש התעוררות ורצון להתקרב, אך יש גם מי שמביט על השנה שחלפה וחושב לעצמו: רציתי כל כך הרבה, קיבלתי על עצמי דברים, ובכל זאת לא הגעתי למקום שקיוויתי להגיע אליו.

דווקא ברגע הזה פונה אלינו התורה במילים מחזקות: "כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום, לא נפלאה הוא ממך ולא רחקה הוא. לא בשמים היא... ולא מעבר לים הוא... כי קרוב אליך הדבר מאד, בפירך ובלבבך לעשותו".

רש"י מפרש שהדברים נאמרו על התורה כולה. התורה אינה נמצאת במקום רחוק שאי אפשר להגיע אליו. היא ניתנה לנו כדי שנלמד אותה, נחיה על פיה ונכניס אותה אל תוך המציאות שלנו.

הרמב"ן מוסיף פירוש מיוחד: "המצווה הזאת" היא מצוות התשובה שנזכרה בפסוקים הקודמים.

התורה מבקשת לומר לנו שגם התשובה אינה רחוקה. אדם יכול לשוב אל ה' בכל זמן ובכל מקום. אפילו כאשר הוא מרגיש מרוחק, מפוזר או כבול להרגלים ישנים – הדרך בחזרה עדיין פתוחה לפניו. לפעמים דווקא הרצון להשתנות נעשה מכשול. האדם מביט על כל המקומות שעדיין דורשים תיקון: על התפילה שאינה בכוונה מספקת, על הזמן שהתבזבז, על מילים שהיה עדיף שלא לומר, על יחסים שדורשים תיקון, על לימוד שלא נשמר בקביעות ועל החלטות שנדחו שוב ושוב. כאשר הכול עומד מולו בבת אחת, הוא עלול להרגיש שהשינוי גדול מכוחותיו.

על כך אומרת התורה: "לא בשמים היא". אל תעמיד את התשובה במקום שאי אפשר להגיע אליו. אל תחשוב שכדי להתחיל מחדש עליך להפוך ביום אחד לאדם אחר לחלוטין. התשובה מתחילה במקום הקרוב ביותר אליך – בפה, בלב ובמעשה.

"בפירך" – במילה שאדם מוכן לומר. זו יכולה להיות תפילה אחת שנאמרת בכוונה, וידי אמיני לפני הקב"ה, בקשת סליחה מאדם שנפגע או החלטה שמקבלת ניסוח ברור. כל עוד הרצון נשאר מעורפל, קל לדחות אותו. כאשר אדם אומר בפיו במה הוא רוצה להשתנות, הדבר כבר מתחיל לקבל צורה. "בלבבך" – לא די במילים חיצוניות. האדם נדרש לעצור ולהיות ישר עם עצמו. להכיר בטוב שנתן לו הקב"ה, לראות היכן טעה ולרצות באמת לשוב. אין צורך לשקוע בעצבות או לייאש את הלב. להפך, החרטה הברירה נולדת מן ההבנה שהנשמה יכולה לבחור מחדש.

"לעשותו" – התשובה צריכה להגיע אל המעשה. מילה טובה שלא אמרנו עד היום, קביעות קצרה ללימוד, ברכה אחת הנאמרת בנחת, טלפון להורה, סכום כסף שיש להשיב, התרחקות משיחה שאינה ראויה או הקדמת כמה דקות לתפילה. לפעמים מעשה קטן ומדויק פותח פתח רחב הרבה יותר מהחלטה גדולה שאינה מחזיקה מעמד.

התורה אינה אומרת שהעבודה תמיד קלה. שינוי אמיתי דורש מאמץ, התמדה וסבלנות. "קרוב אליך" אין פירושו שאין מאבק; פירושו שהקב"ה נתן לאדם אפשרות אמיתית להתקדם. אין צורך לחצות את הים כדי להתחיל, אך יש צורך לעשות את הצעד הנמצא לפנינו.

התורה אינה אומרת שהעבודה תמיד קלה. שינוי אמיתי דורש מאמץ, התמדה וסבלנות. "קרוב אליך" אין פירושו שאין מאבק; פירושו שהקב"ה נתן לאדם אפשרות אמיתית להתקדם. אין צורך לחצות את הים כדי להתחיל, אך יש צורך לעשות את הצעד הנמצא לפנינו.

חז"ל אומרים: "בא לטהר – מסייעין אותו". האדם הוא שצריך לבוא, לבחור ולפתוח במהלך, אבל הוא אינו נשאר לבדו. כשהרצון אמיתי והמעשה מתחיל, הקב"ה מעניק סיוע, כוח והזדמנויות שלא תמיד היו נראות קודם. זהו האיזון הנכון: האדם אינו יכול לומר שהכול תלוי רק בו, אך גם אינו רשאי להמתין שהשינוי יתרחש מעצמו.

הרעיון הזה מופיע גם בפרשת וילך. משה רבנו קורא ליהושע ואומר לו: "חזק ואמץ". יהושע עומד לקבל אחריות כבדה. הוא צריך להנהיג עם שלם ולהכניסו לארץ. התורה אינה אומרת לו לשבת ולהמתין. הוא נדרש להתחזק, לפעול ולהוביל. מיד לאחר מכן אומר לו משה: "וה' הוא ההלך לפניך, הוא יהיה עמך, לא ירפך ולא יעזבך".

מצד אחד – "חזק ואמץ". האחריות בידיך. מצד שני – "וה' הוא ההלך לפניך". הכוח, הדרך וההצלחה באים מאת הקב"ה. יהודי פועל בכל כוחו, אך אינו מתמלא בגאווה כשהוא מצליח ואינו מתייאש כשהדרך קשה. הוא יודע שהוא שליח שקיבל יכולת ומתפלל שה' יכוון את מעשיו.

גם שמות הפרשות מלמדים אותנו את הסדר הזה: תחילה "ניצבים" – האדם עוצר, עומד לפני ה' ומתבונן במקום שבו הוא נמצא. לאחר מכן "וילך" – הוא יוצא לדרך. התבוננות שאינה מובילה למעשה נשארת מחשבה בלבד, אך הליכה שאין לפניה עצירה וכיוון עלולה להוביל למקום הלא נכון. בימי אלול אנו זקוקים לשתייה: לעמוד ביושר לפני הקב"ה, ואז ללכת בצעד ברור לעבר חיים טובים ומתוקנים יותר.

התשובה אינה נועדה למחוק את האדם של אתמול, אלא לקרב אותו אל האדם שהוא מסוגל להיות היום. גם אם הדרך ארוכה, אין צורך לעבור את כולה ברגע אחד. די לבחור התחלה אמיתית: תפילה אחת שנקפיד עליה, זמן קבוע לתורה, דיבור רגוע יותר בבית, תיקון בעסק, שמירה טובה יותר על העיניים והפה או פיוס במקום שבו נוצר ריחוק.

השבת הזאת מזכירה לנו שהשער אינו נמצא בשמים ואינו מעבר לים. הוא נמצא קרוב מאוד – במילה הבאה, במחשבה הבאה ובמעשה הבא. יהי רצון שנזכה לעמוד לפני הקב"ה בענוה ובכנות, לקבל על עצמנו קבלה טובה שאפשר לקיים, לפעול באחריות ולזכות לסיוע מן השמים. וניכנס לשנה החדשה מתוך אמונה, שמחה, שלום וברכה.

יש מילים שאינן קשות מצד עצמן, ובכל זאת הן משאירות כאב. אותה בקשה יכולה להיאמר בנחת ולהתקבל, או להיאמר ככעס ולעורר התנגדות. לעיתים הוויכוח בבית אינו מתחיל בגלל תוכן הדברים, אלא בגלל הדרך שבה נאמרו.

שלמה המלך אומר: "מענה רך ישיב חמה, ודבר עצב יעלה אף". אין כאן רק עצה כיצד להימנע ממריבה. הפסוק מלמד שלטון הדיבור יש כוח לשנות את האווירה כולה. מענה רך יכול לעצור כעס שכבר התחיל להתעורר, ואילו מילה חדה יכולה להצית כעס במקום שבו עוד היה אפשר להגיע להבנה.

במסכת שבת מספרים חז"ל על הדברים שאדם צריך לומר בביתו לקראת כניסת השבת. זהו זמן עמוס: צריך לוודא שהמעשרות תוקנו, שהעירוב הוכן ושהנרות הודלקו. למרות חשיבות הדברים, רבה בר רב הונא מדגיש שצריך לומר אותם "בניחותא, כי היכי דליקבלו מיניה" – בנחת, כדי שיקבלו ממנו.

חז"ל אינם אומרים לוותר על האחריות. בעל הבית צריך לשאול ולוודא שההכנות נעשו. אך גם דבר נכון, חשוב ודחוף צריך להיאמר באופן שיכול להתקבל. כאשר האדם מדבר מתוך לחץ, הוא עלול לחשוב שהגבהת הקול מדגישה את חשיבות העניין. בפועל, לא פעם הקול הגבוה מסתיר את התוכן. האדם שמולו כבר אינו שומע את הבקשה; הוא שומע רק ביקורת, זלזול או כעס.

דווקא בערב שבת, כאשר כולם עייפים והזמן קצר, נבחנת מידת הנחת. קל להיות רגוע כאשר הכול מתנהל לפי התוכנית. העבודה האמיתית מתחילה כשמהו מתעכב, ילד אינו משתף פעולה, חסר מוצר חשוב או שאחד מבני הבית לא עשה דבר שהתבקש לעשות.

לדבר בנחת אין פירושו להתעלם מבעיה. גם אין פירושו שכל אדם צריך להסכים לכל דבר ולשתוק כאשר נחצה גבול. אפשר לדבר בצורה ברורה, להציב גבול ולדרוש אחריות בלי לבזות ובלי לצעוק. נחת אינה חולשה. לעיתים היא דורשת כוח גדול יותר מהתפרצות, משום שהיא מחייבת את האדם לשלוט בעצמו לפני שהוא מנסה להשפיע על אחרים.

הרמב"ם מתאר בהלכות דעות את דרך דיבורו של תלמיד חכם: הוא מדבר בנחת עם הבריות ואינו צועק. אין הכוונה רק למי שיושב כל היום בבית המדרש. כל יהודי הלומד תורה נדרש לאפשר לתורה להישמע גם בקול שבו הוא פונה לבני ביתו. לימוד התורה אינו נמדד רק בכמות הידיעות, אלא גם באופן שבו הידיעות מעדנות את האדם.

לפעמים אדם אומר: "אבל אמרתי את האמת". ייתכן שהדברים אכן היו נכונים, אך האמת אינה פוטרת אותנו מן האחריות על הדרך שבה אמרנו אותה. אמת הנאמרת כדי לתקן שונה מאמת הנאמרת כדי לפרוק כעס. לפני שאדם מדבר, טוב שיבדוק לא רק אם הוא צודק, אלא אם הדרך שבה בחר תאפשר לדברים להביא תועלת.

בבית הדבר חשוב במיוחד. ילד יכול לשכוח במשך השנים מה היה מונח על שולחן השבת, אבל הוא זוכר כיצד הרגיש סביב השולחן. הוא זוכר אם הבית היה מקום שבו מותר לטעות ולתקן, או שכל טעות הובילה להשפלה. הוא זוכר אם ההורים דיברו זה עם זה בכבוד גם כשהיו ביניהם חילוקי דעות. גם בין בני זוג, לא כל דבר צריך להיאמר באותו רגע שבו הוא עולה בלב. יש דברים נכונים שנאמרים בזמן הלא נכון ולכן אינם נשמעים. לפעמים הבחירה הנכונה היא להמתין עד שהלחץ יחלוף, לדבר ביחידות ולנסח את הכאב כבקשה ולא כהאשמה. במקום לומר "אתה אף פעם לא מקשיב", אפשר לומר: "חשוב לי שתקשיב לי עכשיו בלי לעשות דבר נוסף". במקום "למה הכול תמיד נופל עליי", אפשר לבקש עזרה בדבר מסוים וברור.

השינוי הזה אינו טכניקה בלבד. הוא מתחיל מן ההכרה שהאדם שמולי הוא נשמה שהקב"ה הפקיד לצדי. גם כאשר אני מאוכזב ממעשיו, אסור לי לאבד את הכבוד כלפיו. ככל שאדם זוכר זאת, הוא פחות עסוק בניצחון בוויכוח ויותר מעוניין בתיקון המצב.

יש רגעים שבהם כבר נכשלנו והקול עלה. גם אז אפשר לעצור. אין צורך להמשיך רק מפני שהמריבה כבר התחילה. אפשר לומר: "אני צודק במה שביקשתי, אבל לא בדרך שבה דיברתי. אני רוצה להתחיל מחדש". התנצלות על הטון אינה מבטלת את תוכן הדברים; היא מנקה את הדרך כדי שאפשר יהיה לשוב ולדבר באמת.

שבת מעניקה לנו הזדמנות מיוחדת לשנות את קולו של הבית. כאשר הטלפונים שוקטים, העבודה נעצרת והמשפחה יושבת יחד, אפשר לבחור במילים שיש בהן סבלנות, הקשבה וברכה. אפשר להודות על דבר קטן, לשבח ילד על מאמץ, לתת מקום לבן הזוג לסיים משפט ולהימנע מתגובה מהירה.

בית יהודי אינו נבנה רק מן הקידוש, החלות והנרות. הוא נבנה גם מן הקול שבו אומרים "שבת שלום", מן הסבלנות שבה מקשיבים ומן הכבוד הנשמר דווקא ברגע של אי-הסכמה. כאשר הדיבור נעשה רגוע ונקי יותר, גם השכינה מוצאת מקום רחב יותר בתוך הבית.

בקרוב

ROSH HASHANA MARKET

SUPPORT JEWISH SMALL BUSINESSES!

SEP 3 3:00PM - 8:00PM LOCAL, UNIQUE, MEANINGFUL.

Location: **MERKAZ ISRAELI PROMENADE VILLAGE 7700 BATHURST UNIT 1**

Shop Local. Celebrate Together. ♥

המרכז לישראלים
Jewish Outreach center

ראש השנה

תשפ"ז

כולם מתקבצים ובאים למרכז לישראלים בטורונטו

אצל הרב MG

בנוסח עדות המזרח בהשתתפות חזן עולמי!

אין צורך בהרשמה!
ללא תשלום!
ג'מבורי לילדים! פתוח!
יש מקום בלב! כולו!

מיקום: Promenade Village 7700 Bathurst unit 1 Thornhill

לפרטים נוספים הרב MG 647-5889967

ROSH HASHANA market

UNDERWAY

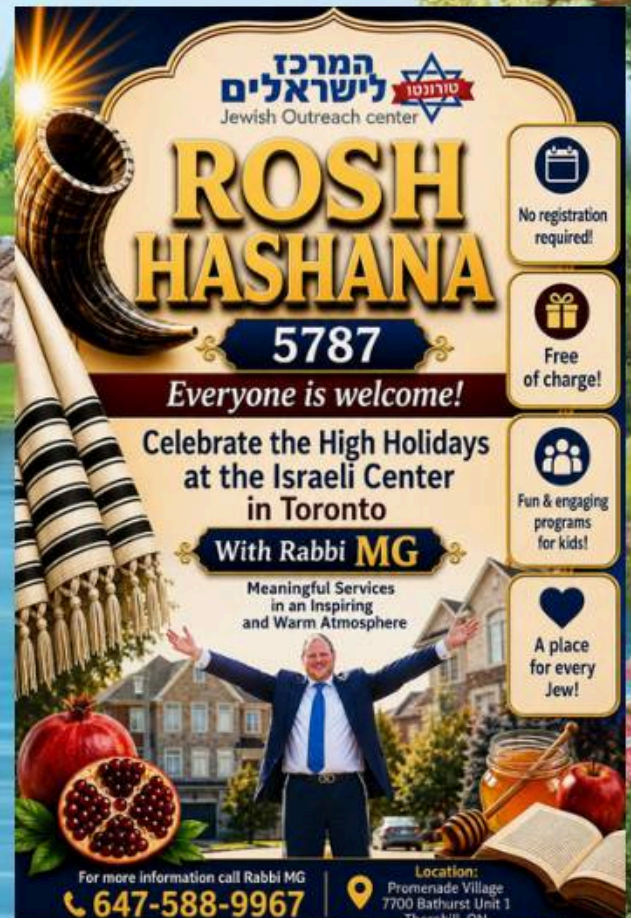
WITH JUST SOME OF OUR VENDORS

SEPTEMBER 3 WEDNESDAY 3:00PM - 8:00PM Israeli Center Promenade Village 7700 Bathurst St Unit 1 Thornhill, ON

Crown BINZ. Electronics & Giftware	Express Events Toronto Shish & Cotton Candy Bar	IC Beauty Lashes - Lashes - Spray Tans & Beauty Services	TALKERSTEIN CONSULTING GROUP Business Consulting & Strategic Solutions	house of SHABBAT Custom Challah Covers
MEARNA Designs Headbands & Accessories	SIPPETY Silicone water bottle sleeves with charms	NEVER Z OF EATING Kosher meanings made for everyday cooking	LASER NINJA PERSONALIZED MODERN JUDAICA	Rose Steps Pink Shabbat Shaw
DOTYAPAL CUSTOM 3D DESIGNS UTTUNINGCO@GMAIL.COM	DIVANA JEWELRY DESIGN TORONTO	TZNISS TORONTO A MODERN JEWELRY BOUTIQUE 647-400-0922		

SHOP LOCAL • ♥ SUPPORT SMALL BUSINESSES • ♻️ GIVE BACK

Thank you for supporting our community! ♥

המרכז לישראלים
Jewish Outreach center

ROSH HASHANA

5787

Everyone is welcome!

Celebrate the High Holidays at the Israeli Center in Toronto

With Rabbi MG

Meaningful Services in an Inspiring and Warm Atmosphere

No registration required!
Free of charge!
Fun & engaging programs for kids!
A place for every Jew!

For more information call Rabbi MG 647-588-9967

Location: Promenade Village 7700 Bathurst Unit 1 Thornhill, ON

סיפור וסאלה

הזיכוי שהגיע באיחור

יוסף ניהל במשך שנים חנות משפחתית לרהיטים. העסק לא היה גדול, אבל היה לו שם טוב. אביו, שהקים את החנות, היה אומר לו תמיד: "ללקוח יכול לשכוח את המחיר ששילם, אבל הוא לא ישכח אם הרגיש שנהגת בו ביושר".

עם השנים העסק התרחב, ויוסף כבר לא טיפל בעצמו בכל הזמנה. הוא העסיק שלושה עובדים, ביניהם בחור צעיר בשם איתן. איתן היה חרוץ ונעים הליכות, אך חסר ניסיון. הוא למד מהר, ובדרך כלל ביצע את עבודתו היטב. יוסף ידע שבביתו של איתן המצב הכלכלי אינו פשוט, ולכן השתדל להדריך אותו בסבלנות.

באחד מימי החורף הגיעה לחנות אישה מבוגרת בשם גברת כהן. היא ביקשה לקנות שולחן וכיסאות לדירה שאליה עברה לאחר פטירת בעלה. היא התלבטה זמן רב. מצד אחד רצתה שולחן גדול מספיק כדי לארח את ילדיה ונכדיה, ומצד שני התקציב שלה היה מוגבל.

איתן ישב איתה כמעט שעה. הוא עבר על הדגמים, בדק מידות והציע לה סט שהיה במצב. היא הודתה לו על הסבלנות ושילמה את מלוא הסכום. כעבור שבועיים הגיעו הרהיטים לביתה, והיא התקשרה לומר שהכול מתאים ושהיא מרוצה מאוד.

ארבעה חודשים לאחר מכן ישב יוסף עם מנהלת החשבונות ועבר על עסקאות ישנות. באותה תקופה עבר העסק למערכת מחשוב חדשה, והם רצו לוודא שהחשבונות נקלטו כראוי.

לפתע הבחינה מנהלת החשבונות שבחשבונית של גברת כהן הופיע חיוב כפול על המשלוח. נוסף לכך חויבה בטעות גם עבור שירות הגנה מורחב שלא ביקשה.

הסכום העודף הגיע ל-680 דולר. יוסף בדק את טופס ההזמנה המקורי. היה ברור שלא מדובר בתרמית. איתן היה חדש בעבודה, לחץ על שתי אפשרויות שגויות ולא שם לב שהסכום השתנה. גם גברת כהן לא הבחינה בטעות בעת התשלום.

יוסף קרא לאיתן למשרד והניח את החשבונית לפניו. פניו של איתן החווירו. הוא עבר על המספרים שוב ושוב, ואז אמר בשקט: "אני לא מאמין שעשיתי את זה".

יוסף השיב: "טעויות קורות. השאלה היא כיצד אנחנו מתקנים אותן".

איתן שתק לרגע. אחר כך סיפר ליוסף כי בעבודתו הקודמת פוטר לאחר טעות אחת. מאז הוא חי בפחד שכל תקלה תעלה לו במשרתו. אשתו הייתה בחופשת לידה, ובאותו חודש הם כבר התקשו לשלם את שכר הדירה.

"אני אחזיר את הכסף מהמשכורת שלי", אמר. "רק אל תספר לה שזו הייתה הטעות שלי".

יוסף הסביר שהחנות אינה רשאית להפיל על עובד צעיר טעות שנעשתה בתום לב במסגרת עבודתו. הכסף יוחזר על חשבון העסק. עם זאת, היה עליו להחליט כיצד לפנות ללקוחה.

הוא התקשר לגברת כהן ואמר שבבדיקה פנימית נמצאה טעות בחשבונית שלה, ושהחנות חייבת לה 680 דולר. מן הצד השני של הקו נשמעה שתיקה.

"אתה אומר שחייבתם אותי יותר ממה שהייתי צריכה לשלם".

"כן", השיב יוסף. "אנחנו מצטערים. הסכום המלא יוחזר עוד היום".

גברת כהן הודתה לו, אך בקולה נשמעה אכזבה. היא סיפרה שהקנייה הייתה הוצאה גדולה בעבורה ושבאותו חודש ויתרה על דברים אחרים מפני שחשבה שזהו המחיר הנכון. אחר כך שאלה: "מי עשה את הטעות הזאת, והאם זה דבר שקורה אצלכם לעיתים קרובות".

יוסף הביט באיתן, שישב מולו. הוא ידע שעליו לומר אמת. הוא גם ידע שאם ימסור מיד את שמו של העובד, הוא אולי יסיר מעל עצמו את האחריות אך יטיל את כל הבושה על בחור צעיר שטעה בתום לב. הוא השיב: "האחריות היא של החנות ושלי כמנהל. העובד שטיפל בהזמנה היה חדש, אבל היה עלינו לבדוק את החשבונית לפני שחייבנו אותך. מאז תיקנו את תהליך הבדיקה כדי שהדבר לא יחזור".

גברת כהן לא הסתפקה בכך. היא אמרה שהיא זוכרת היטב את איתן ושדווקא התרשמה מסבלנותו. היא ביקשה לדעת אם הוא זה שטעה. יוסף ביקש רשות לחזור אליה בתוך כמה דקות. לאחר שסיים את השיחה, נשאר במשרד עם איתן. מצד אחד עמדה חובת היושר כלפי הלקוחה. נאמר בתורה: "מֵאֲנִי צִדֵּק, אֲבִנִי צִדֵּק... הֲיֵה לְכֶם". בעל עסק אינו רשאי להחזיק כסף שאינו שלו, גם כאשר איש אינו מבחין בטעות. מן הצד השני עמדה חובתו לשמור על כבודו של העובד ולא להשתמש בו כמגן מפני ביקורת.

איתן אמר: "תגיד לה שזו הייתי אני. היא זכאית לדעת".

יוסף ראה את הפחד בפניו. הוא הציע שאיתן עצמו יתקשר אליה, יתנצל ויסביר כיצד אירעה הטעות, בעוד יוסף יישאר לצדו ויבהיר שהאחריות הסופית היא של הנהלת החנות.

השיחה לא הייתה קלה. איתן התנצל בלי לחפש תירוצים. יוסף הוסיף שהעסק מחזיר את הכסף, מעניק פיצוי קטן ומשנה את תהליך אישור החשבוניות. להפתעתם, גברת כהן לא דרשה שאיתן יענש. היא אמרה לו: "טעית, אבל היה לך האומץ לדבר איתי בעצמך. תשמור על האומץ הזה".

לאחר השיחה אמר יוסף לאיתן: "תיקון אמיתי כולל שלושה דברים: להשיב את מה שאינו שלנו, לקבל אחריות ולדאוג שהטעות לא תחזור. אבל אין צורך להשפיל אדם כדי לתקן את מה שעשה".

הכסף הוחזר, הנהלים שונו ואיתן המשיך לעבוד בחנות. החוויה ליוותה אותו שנים. בכל פעם שהדריך עובד חדש, היה מספר לו על אותה חשבונית — לא כדי לתאר את הבושה שנגרמה לו, אלא כדי ללמד שיושר אינו נבחן רק כאשר קל לומר את האמת, וכבוד האדם אינו מתבטל גם כאשר הוא טועה.

שאלה:

כאשר אדם אחראי לטעות שפגעה באחר, כיצד אפשר לגלות את כל האמת ולתקן את הנזק בלי להפוך את התיקון להשפלה?

הידעת?!

טהרת המשפחה שלום בית

שיעור מיוחד ומחזק

מפי
הרב משה רוזנבוים שליט"א

מומחה בינלאומי בשלום בית

יום שני
שעה 8:30

כלים מעשיים על פי התורה!

- כלים מעשיים על פי התורה
- התנהלות נכונה בין איש לאשתו
- בונה בית של כבוד, הבנה ואמונה

לגברים בלבד

מיקום:
במרכז לישראלים
Promenade Village

כולא אונזאניק!

יום ראשון

בעניין ראש השנה

מנחה	7:45
ערבית	8:15
שיעור	8:30

מפי הרב קוביוב שליט"א

שיעור מרתק בפרשת השבוע

כיבוד קל יוגש

סה מפי מרגליות

מרכז לישראלים
PROMENADE VILLAGE
7700 Bathurst St, Unit 1, Thornhill

תבואו בהמוניכם!

יחד, לימוד קהילה

ראש חודש אלול

הפרשת חלה וסעודת אמנים

יום רביעי 12.8.2026

בשעה 7 בערב

לרפואת
אסתר בת רחל

18 דולר לצדקה

הרשמה חובה

לאישור הגעה:
416-333-0374 | מיטל ג'קלין

כתובת:
7700 Promenade Village Unit 1

חסדי אברהם

זכרונם אברהם

לעילוי נשמת
ר' אברהם בן ר' יצחק ישראל
(בומי) שסיימן דל

ממשיכים שוב בכולל

מסכת
יומא

בואו בהמוניכם!

כל המצטרף למסכת יומא יקבל מלגה של 300\$ לחודש

מנחה וערבית - 8:10

תחילת השיעור - 8:30

אני מזמין את כולם להצטרף
"אין דבר גדול מדף גמרא!"

ברכה
הרב משה גרשון ראש הכולל

מזל טוב!

יאיר ושלי אהולה

לרגל אירוסים בנם היקר והנעלה

ישעיהו

עם הכלה המיוחדת

יהודית קדוש

שית'ה

ענבי הגפן בענבי הגפן -
ידבר נאה ומתקבל!

יהי רצון שיזכו לבנות בית נאמן בישראל, על אדני התורה והיראה, מתוך אהבה, שמחה, נחת וברכה.

שמחתכם היא שמחה של כולנו!

מזל טוב! מזל טוב!

הרב MG
וכל הקהילה הקדושה

רגע אחד לכל החיים

הרב MG עושה את זה WOW

קשר אישי

הדרכת חתן
לפני החתונה

חופה מרגשת
ושמוחה

לפרטים

הרב MG

647-5889967

Rabbimg@israelicenter.org

האיש שהביא את העולם שמחוץ לכלא פנימה

בשנת תשכ"ה נערך לכבודו כינוס בחצר בית הסוהר הישן, לרגל יום הולדתו השמונים. אסירים לשעבר, אנשי המחותרות ובני משפחותיהם הגיעו לפגוש את האיש שליווה אותם בשנותיהם הקשות. הפעם הם עמדו באותה חצר מן הצד החופשי של הסורגים.

רבי אריה הביט במשפחות ובילדים ואמר שאינו יודע אם יזכה להיפגש איתם שוב. בקשתו הייתה פשוטה: שיספרו לילדיהם שפעם היה בירושלים יהודי זקן שאהב אותם מאוד. הוא לא ביקש שיספרו כמה מסר נפשו, כמה רחוק הלך בכל שבת או כמה פעל מול השלטונות. הוא לא ביקש שיזכרו את תפקידו ואת מעמדו. הדבר שהיה חשוב לו להשאיר אחריו היה הידיעה שהם היו אהובים.

אהבת ישראל שלו לא נשארה רעיון יפה. היא קיבלה רגליים שהלכו מדי שבת אל בית הסוהר, יד שלחצה את ידו של האסיר ואוזן שהייתה מוכנה לשמוע שוב את אותה דאגה. הוא לא המתין לרגע חגיגי כדי לעשות חסד. הוא חזר שוב ושוב, גם כאשר לא היה בידו פתרון חדש.

יש אנשים שאנו פוגשים ונדמה לנו שאין לנו דרך לעזור להם. אדם המתמודד עם מחלה, בדידות, קושי בבית, חובות, אכזבה או משבר אינו תמיד מחפש עצה נוספת. לפעמים הוא זקוק למישהו שלא ייבהל ממצבו ולא ימהר להתרחק מפני שאין לו פתרון.

אפשר להביא מעט מן העולם שמחוץ לכאב אל האדם שנמצא בתוכו: שיחת טלפון, ביקור, הקשבה, סעודה, עזרה מעשית או תפילה הנאמרת בכנות. המעשים האלה אינם קטנים בעבור מי שמרגיש שנשכח.

רבי אריה לווין לימד שלא צריך להיות בעל אמצעים גדולים כדי להעניק לאדם כבוד. צריך לראות אותו. לא את התיק שבו הוא מופיע, לא את הטעות שעשה ולא את הכותרת שהודבקה לו – אלא את הנשמה שמבקשת לדעת שהיא עדיין רצויה ואהובה. השבת, כאשר אנו יושבים עם משפחתנו ובאים לבית הכנסת, כדאי לזכור גם את מי שאינו יושב עכשיו בתוך המעגל.

לעיתים ביקור אחד או מילה אחת יכולים לפרוץ חומה שאי אפשר לראות. כך נבנית אהבת ישראל: לא בהצהרות גדולות, אלא בנאמנות שקטה שאומרת לאדם – לא שכחנו אותך.

הפרטים הביוגרפיים מבוססים על תיעוד חייו ופועלו של רבי אריה לווין כאבי האסירים.

רבי אריה לווין זצ"ל נודע בירושלים בשם "אבי האסירים". לא היה זה תואר רשמי בלבד, אלא תיאור מדויק של המקום שתפס בלבם של אסירי המחותרות בתקופת המנדט הבריטי. בשנת תרצ"א פנו שלטונות המנדט אל הרבנות בבקשה למנות רב שיבקר את האסירים היהודים. הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל ביקש מרבי אריה לווין לקבל עליו את התפקיד. רבי אריה הסכים בתנאי אחד: שלא יקבל שכר עבור ביקוריו. מדי שבת היה יוצא מביתו והולך ברגל אל בית הסוהר שבמגרש הרוסים. בעבור אנשים אחרים היה זה מקום מאיים, מוקף חומות, סורגים ושומרים. בעבור רבי אריה היה זה מקום שבו נמצאים יהודים הזקוקים לתפילה, למילה טובה ולתחושה שלא שכחו אותם.

הוא התפלל עם האסירים, קרא איתם בתורה, מסר ידיעות למשפחות ושמע כל אחד בסבלנות. הוא לא הגיע כדי לשפוט אותם ולא ניסה לכפות עליהם את השקפתו. הוא הגיע כדי להיות איתם.

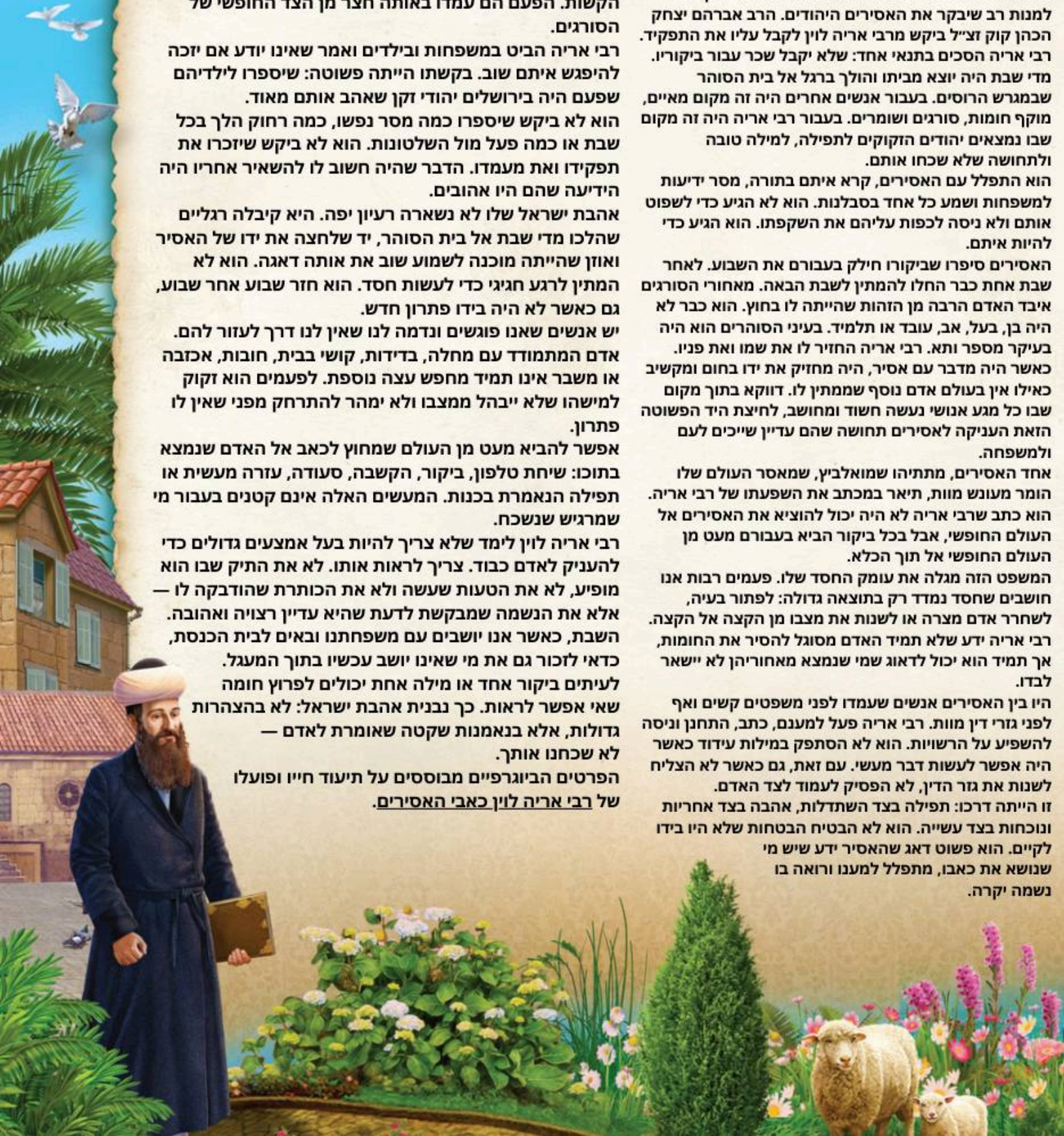
האסירים סיפרו שביקורו חילק בעבורם את השבוע. לאחר שבת אחת כבר החלו להמתין לשבת הבאה. מאחורי הסורגים איבד האדם הרבה מן הזהות שהייתה לו בחוץ. הוא כבר לא היה בן, בעל, אב, עובד או תלמיד. בעיני הסוהרים הוא היה בעיקר מספר ותא. רבי אריה החזיר לו את שמו ואת פניו. כאשר היה מדבר עם אסיר, היה מחזיק את ידו בחום ומקשיב כאילו אין בעולם אדם נוסף שממתין לו. דווקא בתוך מקום שבו כל מגע אנושי נעשה חשוד ומחושב, לחיצת היד הפשוטה הזאת העניקה לאסירים תחושה שהם עדיין שייכים לעם ולמשפחה.

אחד האסירים, מתתיהו שמואלביץ, שמאסר העולם שלו הומר מעונש מוות, תיאר במכתב את השפעתו של רבי אריה. הוא כתב שרבי אריה לא היה יכול להוציא את האסירים אל העולם החופשי, אבל בכל ביקור הביא בעבורם מעט מן העולם החופשי אל תוך הכלא.

המשפט הזה מגלה את עומק החסד שלו. פעמים רבות אנו חושבים שחסד נמדד רק בתוצאה גדולה: לפתור בעיה, לשחרר אדם מצרה או לשנות את מצבו מן הקצה אל הקצה. רבי אריה ידע שלא תמיד האדם מסוגל להסיר את החומות, אך תמיד הוא יכול לדאוג שמי שנמצא מאחוריהן לא יישאר לבדו.

היו בין האסירים אנשים שעמדו לפני משפטים קשים ואף לפני גזרי דין מוות. רבי אריה פעל למענם, כתב, התחנן וניסה להשפיע על הרשויות. הוא לא הסתפק במילות עידוד כאשר היה אפשר לעשות דבר מעשי. עם זאת, גם כאשר לא הצליח לשנות את גזר הדין, לא הפסיק לעמוד לצד האדם.

זו הייתה דרכו: תפילה בצד השתדלות, אהבה בצד אחריות ונוכחות בצד עשייה. הוא לא הבטיח הבטחות שלא היו בידו לקיים. הוא פשוט דאג שהאסיר ידע שיש מי שנושא את כאבו, מתפלל למענו ורואה בו נשמה יקרה.

זֶהוּ 10. הַבְּדִלָּה

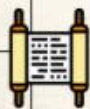

נוצאו את הפריטים

אריה מציין מכתב

פרקי אבות

בן זומא אומר בפרקי אבות: "איזהו עשיר? השמח בחלקו, שנאמר: יגיע כפיך כי תאכל, אשריך וטוב לך". המשנה אינה אומרת שהעשיר הוא מי שאין לו רצונות. האדם רשאי לשאוף להתקדם, להרחיב את פרנסתו, לשפר את ביתו ולהעניק יותר למשפחתו. שמחה בחלק אינה ביטול השאיפות, אלא היכולת לראות את הטוב שכבר ניתן לנו גם בזמן שאנו פועלים להשיג דבר נוסף.

אדם שאינו שמח בחלקו יכול להחזיק רכוש רב ולהרגיש עני. תמיד יהיה מישהו שיש לו בית גדול יותר, רכב חדש יותר או הצלחה הנראית מרשימה יותר. כאשר השמחה תלויה בהשוואה לאחרים, אין לה נקודת סיום. גם לאחר שהאדם משיג את הדבר שרצה, עיניו כבר מופנות אל הדבר הבא. השמח בחלקו אינו משכנע את עצמו שהכול מושלם. הוא יודע מה חסר לו, אבל אינו מאפשר לחסר למחוק את מה שיש. הוא יכול להתפלל על פרנסה ובאותו זמן להודות על הלחם שעל שולחנו. הוא יכול לבקש בריאות טובה יותר ולהכיר תודה על הכוחות שיש בו היום. הוא יכול לקוות לבית מרווח יותר ולשמח במשפחה החיה בביתו הנוכחי.

הפסוק מדגיש: "יגיע כפיך כי תאכל". השמחה אינה באה במקום העשייה. האדם עובד, משתדל ומתאמץ, אך כאשר הוא אוכל מיגיע כפיו הוא מסוגל לומר "אשריך וטוב לך". הוא אינו מייחס את הצלחתו רק לעצמו; הוא יודע שהכוח לעבוד, ההזדמנויות והברכה מגיעים מאת ה'. שמחה בחלק היא גם הגנה על הבית. כאשר אדם מתרגל לדבר רק על מה שאין, ילדיו לומדים שהחיים מתחילים במקום אחר – לאחר הקנייה הבאה או ההצלחה הבאה. כאשר הוא מודה על הקיים, הוא מלמד אותם שאפשר לשאוף קדימה בלי לחיות בתחושת מחסור תמידית. שבת היא הזמן שבו אנחנו מפסיקים לרדוף אחרי הדבר הבא. איננו קונים, מייצרים או מרחיבים את רכושנו. אנו יושבים עם מה שכבר יש ומגלים שלעיתים העושר הגדול ביותר היה בבית כל השבוע, ורק לא עצרנו לראות אותו.

בן זומא אינו מבקש מהאדם להקטין את חלומותיו. הוא מלמד אותו שלא לדחות את שמחתו עד שכל החלומות יתגשמו. השאיפה נותנת כיוון לדרך; הכרת הטוב מאפשרת לנו לחיות ולשמח גם תוך כדי ההליכה.

שו"ת בהלכות שבת

שאלה:

האם מותר לשטוף כלים בשבת?

תשובה:

מותר לשטוף בשבת כלים שעשויים להזדקק להם פעם נוספת במהלך אותה שבת. לכן, לאחר סעודת ליל שבת מותר לשטוף את הכלים לצורך סעודת היום. כלי שתייה מותר לשטוף כל עוד קיימת אפשרות סבירה שישתמשו בהם שוב בשבת.

לאחר הסעודה האחרונה אין לשטוף כלים רק כדי שיהיו נקיים למוצאי שבת, משום שזו הכנה משבת לחול. אם יש צורך ממשי בניקיון כבר בשבת, כגון שהכלים המלוכלכים מפריעים לשימוש במקום, יש לברר את פרטי המקרה. גם כאשר עצם השטיפה מותרת, יש להשתמש באמצעי ניקוי שאין בהם חשש סחיטה או איסור אחר.

מקורות:

שולחן ערוך, אורח חיים שכ"ג סעיף ו'; משנה ברורה שם, סי"ק כ"ח-כ"ט. (נוסח השולחן ערוך)

קידוש

הקידוש הקרוב לרגל
אירוסי בנם של יאיר ושלי
אהולה.

מטיילים

ברוכים הבאים לשמואל
וענת מנסירוב שחזרו אלינו
מארץ הקודש.

צאתכם לשלום גל
משה לרגל נסיעתו
לארץ הקודש.

מזל טוב

שאון גבריאלי לרגל חתונת
בנו אדיר.
איתן לרגל בר המצווה עלה
והצלח בדרך החדשה.

מתחילים לימודים

אלישבע בתם של הרב MG והרבנית
טובי שטיינמץ שהתחילה סמינר "
מאור " בירושלים.

נעמי ביתם של אלי ולנה
מנסירוב שמתחילה סמינר
בישראל.

לינור ביתם של שמואל וענת
מנסירוב שהתחילה סמינר
בירושלים.
דוד חי אהולה בנם של יאיר
ושלי אהולה ישיבת עץ חיים
לצעירים טורנהיל.

יעקב בנם של יובל ורחל
בביוב שמתחיל ישיבת אור
חיים לצעירים טורנהיל.
שלום כיתה א'
אהרון הצדיק בנם של שמואל וענת
מנסירוב.

אביב, שמתחילה ללמוד באולפנה,
ושרה, שתתחיל ללמוד
ב"נתיבות", בנותיהם של תומר
ואנה נץ.

לכולם ברכת דרך צלחה-
מקהילת הישראלים בטורנטו!

****הודעה לציבור****

אם מישהו מוסר סוכה
במצב טוב נא לפנות לרב
MG
יש משפחה שמחפשת

דרישת שלום

PROMENADE VILLAGE, 7700
BATHURST STREET, UNIT 1.

WWW.MERKAZISRAELI.COM